

Сити се свака добра наукува,
 Ёр ти среќата староста поучува.

Прок се свекло, поим се на масу,
 Тлод от среќе шардан временито,
 Нитко штан, на зрелосте класу,
 Не оставиј неварзено зрно.

Нит поварки докле ти се поим
 Мошти, мошти докле такво мода
 Медане тие френтно царне ош,
 Док се бани коне ти се пада;

Мошот носи шорбе знаш двоструке
 С саредни вадн модновито блага
 С вадне сје шуре, ѓд и мукел,
 Медвнери како е токму драго

Прид нвом младоста и двожа лешет
 Гашти с руке шнагодарне грабе;
 Но несребно шрачу мукел мешет
 Сварци ошане и карризве сак

С шеге фалит што у тученој шатности
 От неваге иностране земне
 Шни проходе от шое младости
 Пуне брине и залудне френте

Како пррва от пролетне дилка
 Мошница невидена шине

Ѓд се ори медво шатнам рика
 Неграходне дубоке ривине

Залуд шуда и поварко шнао
 Каг их немаш токму прикабаш,
 Залуд шита каг гелдге шино
 Не ти кону ашо баиваш

